

DhammaTIME

✧ ชาวบุญต่างประเทศ

“วัดกวนนาเกาลูน หล่อเทียนพระธรรมกาย”

✧ ชาวบุญในประเทศ

“โครงการอบรมสามเณรธรรมทายาท สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ยุวชนรอบวัด ปี 4”

✧ จดหมายจากพระมหาเปริยอุธรรม 9 ประโยค

“พระมหาวิโรจน์ ญาณวิโรจน์”

✧ จดหมายจากพระมหาเปริยอุธรรม 9 ประโยค

“พระมหาอคม สันติชัย”

✧ จดหมายจากพระมหาเปริยอุธรรม 9 ประโยค

“พระมหานรพล พลณฺชโย”

✧ เรื่องเด่นจากปก ประมวลภาพอุปสมบทหมู่

“อุปสมบทหมู่ 100,000 รูป เข้าพรรษา ประจำปีพุทธศักราช 2555 ณ วัดพระธรรมกาย จ.ปทุมธานี”

✧ วันอาสาฬหบูชา

“ประวัติ ความสำคัญและธรรมเนียมปฏิบัติ”

✧ หลวงพ่อตอบปัญหา

“ทำอย่างไรจะชักชวนคนให้นับถือพระพุทธศาสนา”

✧ ธรรมะเพื่อประชาชน

“หลุดพ้นจากเวร”

✧ แร้งบันดาลใจจากพระไตรปิฎก

“พระมหาภิณายะ”

www.dmc.tv

Tel.02-831-1774

เกาะติด
สถานการณ์
ข่าวบุญ

หนังสืออยู่ในบุญ
online
mp3 นานั่งสมาธิ

dmc-tv

ชมสด LIVE

อ่านธรรมะ
กฎแห่งกรรม

ฝันในฝันตัดช่วง
ทบทวนทุกวัน

ธรรมะเยาวชน
การ์ตูน

www.dmc.tv

ชมถ่ายทอดสดทุกวัน ชมรายการย้อนหลัง
สมาธิ นรท สวรรค์ กฎแห่งกรรม ศูนย์รวมสื่อธรรมะมากมาย
ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

TOP OF WEEK

ข่าวบุญต่างประเทศ

“วัดภวนาเถลิง หล่อเทียนพระธรรมกาย”

๔

ข่าวบุญในประเทศ

“โครงการอบรมสามเณรธรรมทายาท สำหรับ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ยุวชนรอบวัด ปี 4”

๖

จดหมายจากพระมหาเปรียญธรรม 9 ประโยค

“พระมหาวิโรจน์ ญาณวิโรจน์”

๑๐

จดหมายจากพระมหาเปรียญธรรม 9 ประโยค

“พระมหาอุดม สันติชัย”

๑๒

จดหมายจากพระมหาเปรียญธรรม 9 ประโยค

“พระมหานรพล พลบุษโย”

๑๔

เรื่องเด่นจากปก ประมวลภาพอุปสมบทหมู่

100,000 รูปเข้าพรรษา

“ประจำปีพุทธศักราช 2555 ณ วัดพระธรรมกาย”

๑๖

วันอาสาฬหบูชา

“ประวัติ ความสำคัญและธรรมเนียมปฏิบัติ”

๒๑

หลวงพ่อดาบสปัญหา

“ทำอย่างไรจะชักชวนคนให้นับถือพระพุทธศาสนา”

๒๙

ธรรมะเพื่อประชาชน

“หลุดพ้นจากเวร”

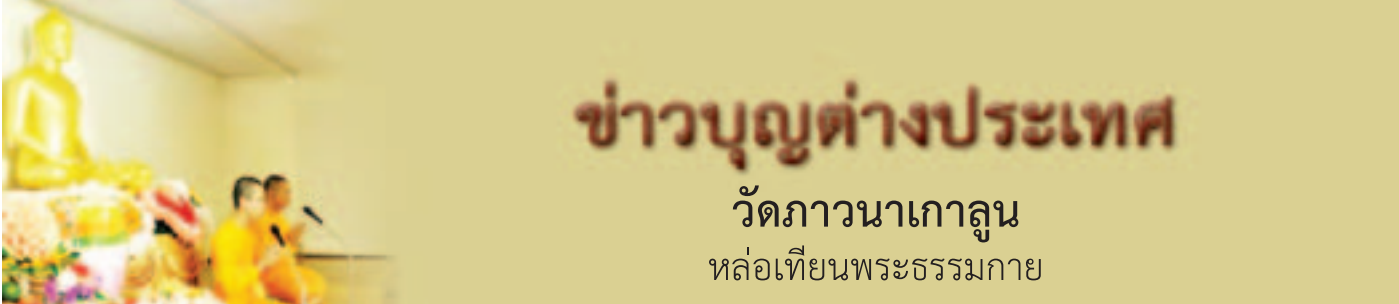
๓๒

แรงบันดาลใจจากพระไตรปิฎก

“พระมหากัจจายนะ”

๓๕

ข่าวบุญต่างประเทศ

วัดภวนาเถร

หล่อเทียนพระธรรมกาย

ร่วมกันตักบาตรพระ

เมื่อวันอาทิตย์ที่ 8 กรกฎาคม 2555 ได้มีพิธี
ตักบาตร พิธีถวายภัตตาหารเป็นสังฆทานพิธีหล่อ
เทียนพระธรรมกาย และพิธีปล่อยสัตว์-ปลา

ภาคเช้า เมื่อสาธุชนได้เดินทางมาถึง
ศูนย์กลางพิธี คือวัดภวนาเถร พระอาจารย์ได้
นำปฏิบัติธรรม รักษากาย วาจา และใจ เพื่อรองรับ
บุญเกิดจากการสวดมนต์ทำวัตรเช้าเพื่อสรรเสริญ
พระรัตนตรัยโดยพร้อมเพรียงกัน โดยมีกัลฯ กอน
คลังสมบัติ และกัลฯ พัชรีย์ ชะสะอาด เป็นประธาน
และนำสาธุชนกล่าวคำถวายภัตตาหารเป็น
สังฆทาน พระอาจารย์ได้เมตตารับบิณฑบาตร

ภาคสาย เมื่อถึงเวลาสว่าง ซึ่งเป็นเวลา
ธรรมกายสาธุชนได้ปฏิบัติธรรม พร้อมกับนักเรียน
อนุบาลไฟในฝันวิทยาทั่วโลก เพื่อหยุดนิ่ง สร้าง
สันติสุขที่แท้จริงให้เกิดขึ้นภายใน พิธีถวาย
ภัตตาหารเป็นสังฆทาน โดยมี กัลฯ สุภาพร หย่อม
และกัลฯ อมร ภากรแสงสุข ได้เป็นประธานและ
เป็นผู้แทนนำกล่าวภัตตาหารเป็นสังฆทานแด่
พระภิกษุสงฆ์ พร้อมทั้งได้ร่วมกันถวายไทยธรรม
รับพระจากพระอาจารย์ และภัตตาหารแด่พระ
อาจารย์

ภาคบ่าย เป็นพิธีหล่อเทียนพระธรรมกาย
เพื่อมอบให้กัลฯ ที่จะนำไปเป็นธรรมามอบให้

กับผู้มีบุญให้อธิษฐานจิตและนำมาร่วมประกอบพิธีหล่อเทียนพรรษาในวันอาทิตย์ที่ 5 สิงหาคม 2555 ที่จะถึงนี้ โดยพระอาจารย์นำปฏิบัติธรรมและอธิษฐานจิต แผ่เมตตา นำหล่อเทียนพระธรรมกายพร้อมกับสวดสรรเสริญพระรัตนตรัยไปด้วย หลังจากร่วมปฏิบัติธรรมกับนักเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยาทั่วโลก กับพระเดชพระคุณพระเทพญาณมหามุนี หลวงพ่อธัมมชโย แล้วได้ร่วมเดินทางไปปล่อยปลา ณ ท่าเรือนิตพอรัย ซึ่งอาทิตย์นี้ได้ชักชวนชาวฮ่องกงมาร่วมกิจกรรมปล่อยสัตว์ปล่อยปลา โดยชาวฮ่องกงต่างปิติและเบิกบานใจในกิจกรรมงานบุญที่เกิดขึ้น

1. สาธุชนได้ปฏิบัติธรรม พร้อมนักเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยาทั่วโลก
2. พิธีถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน
3. ถวายภัตตาหารเพลแด่พระอาจารย์

4. พิธีหล่อเทียนพระธรรมกาย

ข่าวบุญในประเทศ

โครงการอบรมสามเณรธรรมทายาท สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น “ยุวชนรอบวัด” ปี 4

โครงการอบรมสามเณรธรรมทายาท สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น “ยุวชนรอบวัด” ปี 4
อบรมระหว่างวันที่ 7 – 28 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ณ ศูนย์ฝึกอบรมธรรมทายาท วัดพระธรรมกาย

โครงการอบรมสามเณรธรรมทายาท สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น “ยุวชนรอบวัด” ช่วงปิดภาคเรียนตุลาคม เพื่อให้บุตรหลานได้ใกล้ชิดกับพระพุทธศาสนา มีความรักความศรัทธาต่อพระรัตนตรัย มีพื้นฐานการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องตามหลักพุทธวิธี ด้วยหลักสูตรการพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบ จากสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและเข้าใจง่าย โดยจะได้รับการอบรมดูแลจากพระอาจารย์อย่างใกล้ชิด อีกทั้งบุตรหลานจะได้ใช้เวลาว่างในช่วงปิดภาคเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะได้นำฝึกฝนอบรมตนเอง ให้เป็นผู้มีวินัย มีความเคารพ มีความอดทน มีอุปนิสัยกิริยามารยาทอันงดงาม มีความกตัญญูกตเวที ตลอดจนมุ่งมั่นการฝึกสมาธิ สวดมนต์เจริญภาวนาให้มีจิตใจที่ผ่องใส มีสติ ปัญญาเฉียบแหลม ซึ่งเป็นพื้นฐานที่มั่นคงของ บุตรหลานที่จะเติบโตขึ้นเป็นทั้งคนเก่งและคนดีในอนาคต อีกทั้งกุศลผลบุญนี้ย่อมบังเกิดขึ้นแก่บิดามารดาและผู้สนับสนุนการบวชทุกคน

คุณสมบัติผู้สมัคร

- 1.) เป็นนักเรียนชายแท้ (ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ)
- 2.) กำลังศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคปกติ
- 3.) มีอายุไม่เกิน 15 ปี และต้องไม่อยู่ในระหว่างพักการเรียน (Drop เรียน)
- 4.) ได้รับอนุญาตจากบิดามารดาเป็นลาย-

“ปิดเทอมตุลาคมนี้ มาฝึกสติ สร้างปัญญา
บวชตอบแทนพระคุณ บิดามารดากันดีกว่า”

กินง่าย ไม่เป็นภาระต่อผู้อื่น

- 11.) สามารถเข้ารับการอบรมได้ตลอดหลักสูตรการอบรมฯ
- 12.) ต้องไม่มีรอยสักใดๆ ทั้งสิ้น (หากมีอยู่ต้องไปลบรอยสักมาเรียบร้อยแล้ว)
- 13.) สามารถท่องคำชานนาคได้

หลักฐานการสมัคร

- 1.) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนผู้สมัคร หรือสำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน 1 ใบ
- 2.) สำเนาบัตรนักเรียน หนังสือรับรองหรือหลักฐานการศึกษา จำนวน 1 ใบ
- 3.) ค่าลงทะเบียน จำนวน 3,500 บาท (สำหรับเป็นค่าชุดธรรมทายาท และอุปกรณ์ เครื่องใช้ก่อนบวช ซึ่งเมื่อจบโครงการฯ สามารถนำกลับไปใช้ที่บ้านได้)

ลักษณะอักษร

- 5.) มีสุขภาพแข็งแรง ไม่พิการหรือทุพพลภาพสามารถนั่งคุกเข่าทำเทพนุตระ นั่งพับเพียบเป็นเวลานานได้ และมีน้ำหนักตัวไม่มากเกินไป (จนเป็นอุปสรรคต่อการอบรม)
- 6.) ต้องไม่ติดยาเสพติด สุรา และบุหรี่
- 7.) ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง เช่น วัณโรค โรคติดต่อเชื้อต่างๆ โรคเอดส์ เป็นต้น
- 8.) ไม่เป็นโรคที่เป็นอุปสรรคต่อการอบรม เช่น โรคหอบหืด โรคลมชัก โรคหัวใจ เบาหวาน โรคเกี่ยวกับระบบประสาทและสมอง เป็นต้น
- 9.) ไม่เคยถูกต้อนคดีความหรือกำลังอยู่ระหว่างพิจารณาคดี
- 10.) เป็นผู้มึนวัย มีความอดทน เป็นผู้ถ้อยง่าย

สวดมนต์เจริญภาวนาให้มีจิตใจที่ผ่องใส

กำหนดการอบรม วันเข้าวัด

วันอาทิตย์ที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ณ ศูนย์
ฝึกอบรมธรรมทายาท วัดพระธรรมกาย

พิธีปลงผม

วันอาทิตย์ที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2555 เวลา
16.30 น. ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันบรรพชา

วันเสาร์ที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ณ อุโบสถ
วัดพระธรรมกาย (ลงทะเบียนรับผ้าไตรจีวรและ
บาตร เวลา 05.30 น.)

วันตักบาตรฉลองพระและสามเณรใหม่

วันอาทิตย์ที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2555 เวลา
06.30 น. ณ ทางเข้า 5 ด้านทิศเหนือ สภาธรรมกาย
สากล วัดพระธรรมกาย

สิ้นสุดการอบรม วันอาทิตย์ที่ 28 ตุลาคม
พ.ศ.2555

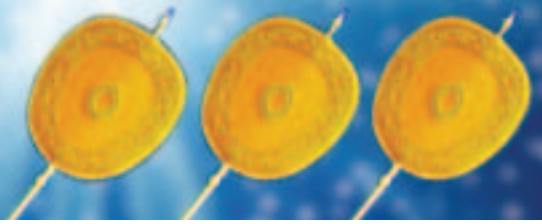
ได้ฝึกฝนอบรมตนเอง ให้เป็นผู้มีวินัย มีความเคารพ มีความอดทน มีอุปนิสัยกิริยามารยาทอันงดงาม

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 083-443-3000 และ 088-011-7899

จดหมายจากใจ...

พระมหาเปรียญธรรม 9 ประโยค

ทบทวนฝันในฝัน วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ.2555

จดหมายจากใจ พระมหาเปรียญธรรม 9 ประโยค **พระมหาวิโรจน์ ญาณวิโรจโน**

เรียบเรียงจากรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

กราบแทบเท้าพระเดชพระคุณหลวงพ่อด่วน
ด้วยความเคารพอย่างสูงครับ

กระผม พระมหาวิโรจน์ ญาณวิโรจโน
เปรียญธรรม 9 ประโยค พระภิกษุขนาดเล็กหลวง รูปที่ 6
ของวัดพระธรรมกายครับ

บ้านเดิมของผมอยู่ที่ซานเมือง แถบ
บริเวณทลจังหวัดอุบลราชธานีครับ ชาวบ้านแถว
นั้นมีปกติทำบุญตักบาตร เข้าวัดฟังธรรม ไปถวาย
ภัตตาหารพระเป็นประจำ จึงทำให้ผมคุ้นเคยกับวัด
รักวัด รักพระพุทธศาสนา และเคารพพระมาตั้งแต่
จำความได้เลยครับและแทบทุกวันโยมพ่อจะต้อง
พาสดมนต์ก่อนเข้านอน และอ่านหนังสือธรรมะ
ให้ฟังเสมอครับ ใจของผมจึงคิดที่จะออกบวชมา
ตั้งแต่ตอนนั้นครับ และอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้ผมอยาก
บวชและอยากเรียนพระบาลีมากๆ คือผมเห็น
ตัวอย่างจากโยมอาของผมนครับ ท่านเคยออกบวช
ตั้งแต่เรียนจบชั้น ป.6 แล้วท่านก็ไปเรียนบาลีที่
กรุงเทพฯ จนได้เป็นพระมหา พอกลับบ้านมาที่ไร
มีแต่คนชื่นชมยินดีและอนุโมทนา ทำให้ผมอยาก
ทำแบบท่าน และคิดในใจว่าสักวันหนึ่ง เราจะบวช
แล้วจะเป็นมหาให้ได้

ผมหาโอกาสที่จะออกบวชมาตลอดครับ
แต่กว่าโอกาสนั้นจะมาถึง ผมต้องเรียนจบชั้น ป.
6 ก่อน โยมพ่อกับโยมแม่ถึงอนุญาตให้บวชใน
โครงการภาคฤดูร้อน พอบวชแล้ว ผมก็คิดอยาก

๑๑

พระมหาวิโรจน์ ญาณวิโรจโน (เปรียญธรรม 9 ประโยค)
พระภิกษุขนาดเล็กหลวง รูปที่ 6 ของวัดพระธรรมกาย

เรียนแต่บาลีอย่างเดียวเลยครับ จนได้มาอบรม
เป็นสามเณรประจำที่วัดพระธรรมกาย จึงมีโอกาส
เรียนนักธรรม-บาลีครับ ตอนเริ่มแรก ต้องเจอ
กับการท่องบาลีไวยากรณ์ ผมแทบท้อเหมือนกัน
ครับ เพราะต้องท่องจำเยอะมากๆ ที่นี้จะอาศัยแค่
ความรัก ความอยากที่จะเรียนอย่างเดียวไม่ได้แล้ว
ครับ ผมต้องเพิ่มความเพียรเข้าไปด้วย จึงทำให้
ผมสามารถท่องบาลีไวยากรณ์ได้สำเร็จ แล้ววันที่
ประทับใจมากที่สุด คือวันที่รับดวงแก้วไวยากรณ์
จากพระเดชพระคุณหลวงพ่อด่วน วันนั้นทำให้ผม
มีกำลังใจที่จะเรียนบาลีมากๆ เลยครับ พอท่อง

ไวยากรณ์ได้แล้ว ต่อมาคือการแปลภาษาบาลีเป็นภาษาไทย ตอนแรกผมรู้สึกว่าการเรียนก็ยากมากแล้ว แต่เมื่อต้องบวกกับกิจวัตร-กิจกรรม ในการฝึกฝนตนเองให้เป็นสามเณรที่ดีด้วย ก็ยิ่งหนักขึ้นเป็นสองเท่าครับ ฉะนั้นแค่ความรัก, ความอยากเรียน, กับความเพียรก็เริ่มจะเอาไม่อยู่แล้วครับ ผมจึงต้องเพิ่มความใส่ใจ ใฝ่รู้ ใฝ่ศึกษาเข้าไปอีก บวกกับต้องเพิ่มการคิดพิจารณาไตร่ตรองเข้าไปด้วย จึงทำให้การเรียนพระบาลีเริ่มสนุก น่าเรียนมากยิ่งขึ้น และทุกครั้งที่เรียนบาลี ผมจะรู้สึกตื่นเต้นเสมอที่ได้เจอชาดกเรื่องใหม่ๆ เจอเหตุการณ์ใหม่ๆ ในหนังสือ ซึ่งเป็นคำสอนที่ทรงคุณค่ามากครับ

หลวงพ่อกับ สิ่งสำคัญที่ทำให้ผมสามารถสอบผ่านจนจบเปรียญธรรม 9 ประโยคได้ตั้งแต่ยังเป็นสามเณร เพราะผมมีหลวงพ่อกับเป็นต้นแบบ ที่แนะนำให้ทำ นำให้ดู อยู่ให้เห็น และคอยเป็นกำลังใจ พอเห็นหลวงพ่อกับพระบาลีมาก ทั้งคอยชม คอยเชียร์ และสนับสนุน ก็ทำให้ผมมีกำลังใจที่จะเรียน มีกำลังใจที่จะดูหนังสือ มีความเพียรที่จะทำความเข้าใจไปเรื่อยๆ บางครั้งเจอประโยคยากๆ กว่าที่จะทำความเข้าใจได้ก็มีท้อบ้าง แต่ผมไม่ยอมถอยครับ เพราะทุกครั้งที่ท้อ พอมองดูรูปของหลวงพ่อกับที่ตั้งอยู่บนโต๊ะอ่านหนังสือ จะทำให้มีกำลังใจขึ้นมาเสมอครับ แม้จะมากด้วยกิจวัตร-กิจกรรมจึงไม่เป็นอุปสรรค เพราะกำลังใจจากหลวงพ่อกับทำให้ผมสามารถสอบผ่านได้ทุกปีๆ ครับ

แล้วตอนที่ผมรู้ว่าตัวเองสอบผ่านประโยค 9 ผมรู้สึกดีใจมากจนตัวลอยเลยครับ ที่สามารถนำความปลื้มปีติใจมาถวายหลวงพ่อกับ และทำภาควิมิใจให้กับโยมพ่อกับ โยมแม่ได้ ทั้งได้เป็นแบบอย่างให้กับน้องสามเณรที่มาในภายหลัง ให้ได้เห็นว่าการเป็นนาคหลวง เป็นสิ่งที่สามารถทำได้เป็นได้ ถ้าตั้งใจทำจริงๆ ครับ

สุดท้ายนี้ ผมกราบขอบพระคุณพระเดช-พระคุณหลวงพ่อกับทั้งสอง ที่คอยดูแลเอาใจใส่ให้การสนับสนุน เป็นต้นบุญต้นแบบ และเป็นกำลังใจให้เสมอ กราบขอบพระคุณพระอาจารย์ผู้สอนทุกรูป ที่ช่วยสั่งสอนให้มีความรู้จนสามารถสำเร็จการศึกษาได้ กราบขอบพระคุณพระอาจารย์พระพี่เลี้ยงที่คอยอบรมบ่มนิสัย คอยเข้มงวดไม่ให้ออกนอกกลุ่มนอกทางและขอบคุณยอดกัลยาณมิตรทุกท่าน ที่คอยอุปฐากบำรุงด้วยปัจจัย 4 ไม่ให้ขาดตกบกพร่อง ทำให้พระภิกษุ-สามเณร สามารถเล่าเรียนได้อย่างไม่มีกังวลครับ

ตอนนี้ผมได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุเป็นที่เรียบร้อยแล้วครับ ต่อจากนี้ไปผมจะตั้งใจฝึกฝนอบรมตนเอง ศึกษากิจวัตร-กิจกรรมของพระภิกษุแล้วลงมือศึกษาค้นคว้าพระบาลีเพิ่มเติม แล้วจะใช้ความรู้ที่มีเผยแผ่สั่งสอนให้พระบาลีแผ่ขยายไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด โดยไม่ลืมที่จะปฏิบัติธรรมควบคู่ไปด้วย เพื่อจะได้ศึกษาประโยค 10 ต่อครับ

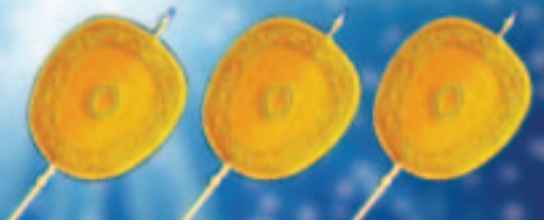
ประโยค 9	ในตำรา	ศึกษาหมด
เปิดเส้นทาง	หมดจด	ให้ค้นหา
ประโยค 10	ยอดความรู้	กลางกายา
ต้องศึกษา	ตามพระพ่อกับ	ต่อปณิธาน

กราบแทบเท้าหลวงพ่อกับด้วยความเคารพอย่างสูง
พระมหาวิโรจน์ ญาณวิโรจน์

จดหมายจากใจ...

พระมหาเปรียญธรรม 9 ประโยค

ทบทวนฝันในฝัน วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ.2555

จดหมายจากใจ พระมหาเปรียญธรรม 9 ประโยค **พระมหาอาคม สันติขโย**

เรียบเรียงจากรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

กราบคารวะพระเดชพระคุณหลวงพ่อก่อน
ที่เคารพอย่างสูง

กระผม พระมหาอาคม สันติขโย อายุ 24 ปี เปรียญธรรม 9 ประโยค รูปที่ 63 ของวัดพระธรรมกายครับ ภูมิลำเนาเดิมของผมเป็นคนเมืองปราสาทหิน ถิ่นภูเขาไฟ ผ้าไหมสวย รวยวัฒนธรรม จังหวัดบุรีรัมย์ครับ โยมยายของผม เข้าวัดพระธรรมกายตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2541 โดยทุกๆ เดือน โยมยายจะนั่งรถจากบุรีรัมย์ เพื่อมาทำบุญที่วัดพระธรรมกายแล้วก็พาผมมาด้วยครับ ตอนนั้นผมรู้สึกสนุกสนานมากที่ได้มาวัด เพราะจะได้มากินขนมปังตอนเช้ากลับครับ ผมบรรพชาเป็นสามเณรตั้งแต่อายุ 13 ขวบ โดยการชักชวนของโยมอาจารย์สุภาพ กลมกุล ผมรู้สึกซาบซึ้งใจและต้องขอบคุณโยมอาจารย์ที่ชักชวนให้ผมเข้ามาสู่เส้นทางสีขาวครับ

พอบวชเป็นสามเณรปีแรกก็ได้เรียนบาลีเลยครับ ผมเรียนพระบาลีด้วยความมุ่งมั่น โดยมีความตั้งใจเป็นอย่างมากที่จะต้องจบประโยค 9 ให้ได้ และต้องจบเพื่อให้โยมยายได้เห็น ในขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ครับ พอตีผมกลับไปเยี่ยมบ้าน จึงได้ฟังประกาศผลสอบผ่านทาง DMC ทันทีที่ได้ยินชื่อตัวเอง ผมตื่นตื่นมากรีบพุ่งออกจากประตูด้วยความเร็วสูง พร้อมตะโกนบอกโยมยายว่า “ยายๆ หม่อมสอบผ่านแล้ว” ตอนนั้นน้ำตาแห่งความปิติไหลออกมาโดยไม่รู้ตัวเลยครับ รู้สึกโล่ง โปร่ง เบาสบาย อย่างบอกไม่ถูก เพราะไม่เพียงผมได้นำ

พระมหาอาคม สันติขโย (เปรียญธรรม 9 ประโยค)

ความภาคภูมิใจถวายแด่หลวงพ่อก่อนแล้ว ผมยังได้นำความปลื้มใจมาให้โยมยาย ให้โยมแม่ที่นอนป่วยอยู่ด้วยครับ พอท่านรู้ว่าลูกพระสอบผ่าน โยมแม่ก็ดูสดชื่นและลุกขึ้นเดินได้ทันทีเลยครับ ท่านยังสั่งน้ำแข็งใสมาเลี้ยงทุกคนด้วยนะครับ วันที่สอบผ่านช่างเป็นวันที่โลกดูสดใสสวยงามมากๆ เพราะกว่าจะมาถึงวันนี้ได้ ผมใช้เวลาเรียนบาลีถึง 12 ปี ต้องพากเพียรแบบสุดๆ ถึงอย่างนั้นก็ยังสอบไม่ผ่านประโยค 9 ครับ พอมาปีนี้ผมจึงเริ่มสำรวจตัวเอง “ขยันเราก็อขยัน ตื่นมาอ่านหนังสือตั้งแต่ตีสี่ แต่ทำไมเรายังสอบไม่ผ่าน” แล้วผมก็พบว่า การสอบผ่านประโยค 9 นั้น นอกจากความพากเพียรแล้ว ต้องบุญถึงด้วยครับ เพราะภาษาบาลีเป็นภาษาสวรรค์ ผู้มีบุญเท่านั้นจึงจะเรียนได้ครับ พอได้

บรรพชาเป็นสามเณรตั้งแต่อายุ 13 ขวบ

เทคนิค ผมเลยทั้งขยันเรียน และขยันสร้างปัญญา บารมีไปพร้อมๆ กันด้วยครับ ผมชอบหนังสืออยู่ เล่มหนึ่ง ชื่อ ความสุข ณ จุด ที่ยืนอยู่ ผมใช้ปัจจัย ส่วนตัวเหมาซื้อมา 40 กว่าเล่มถวายแด่เพื่อนสหธรรมิก แล้วผมยังชอบแจกหนังสือธรรมะและแผ่น ซีดีธรรมะของวัด มอบเป็นของขวัญให้โยมที่มา ทำบุญเป็นประจำด้วยครับ ผมยังมีความชอบอีก อย่างหนึ่ง คือชอบเห็นพระภิกษุ-สามเณรเรียน บาฬีครับ พอเห็นพระหรือสามเณรกำลังท่องบาลี ไวยากรณ์ ผมเป็นต้องรีบตรงเข้าไปถวายน้ำปานะ ถวายลูกอม ถวายกำลังใจทุกครั้งไปครับ แล้วเมื่อ บุญส่งผล ประกอบกับความเพียรที่ไม่เคยย่อท้อ ก็ ทำให้ปีนี้ ชีตังเมสอบผ่านประโยค 9 ครับ

หลังจากที่ผมเรียนจบแล้ว ผมจะได้ช่วยสอน ภาษาบาลีให้กับรุ่นน้องอยู่ที่วัดพระธรรมกายครับ แล้วตอนนี้ผมก็กำลังเรียนภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมด้วยครับ เพราะผมตั้งใจจะเป็นพระ 3 ป. ของ หลวงพ่อ คือ ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เทศนาภาษาที่ 3 และศึกษาวิชาธรรมกายครับ

ผมกราบขอบพระคุณหลวงพ่อบนอย่างสูง ที่เป็นแรงบันดาลใจให้ผมในทุกสิ่ง ซึ่งสิ่งหนึ่งที่เป็น แรงจูงใจให้พระภิกษุ-สามเณรวัดพระธรรมกาย ศึกษาจนจบประโยค 9 เพราะทุกรูป อยากจะขึ้น ไปรับดวงแก้วจากหลวงพ่อกับ เพราะดวงแก้วนี้มี คุณค่ามาก มีความหมายที่จะได้นำไปเป็นนิมิตใน การเรียนต่อประโยค 10 ครับ ประเทศญี่ปุ่น ขาดซูชิ ไม่ได้ฉันใด, นักเรียนบาลี ก็ขาดกำลังใจ จากพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ไม่ได้ฉันนั้นครับ

สุดท้ายนี้ ผมมีคำขอบคุณเป็นบทกลอนแทนใจ ผাগไปถึงญาติโยมทุกคนครับ

ขอขอบคุณ	ในทุกความดี	ที่มีให้
ขอขอบคุณ	กำลังใจ	ที่ช่วยเหลือ
ขอขอบคุณ	ปัจจัย	ที่ช่วยเติม
ขอบุญเสริม	นำส่ง	รวยฉับพลัน

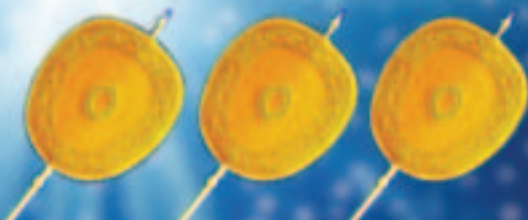
กราบนมัสการหลวงพ่อกับด้วยความเคารพเป็นอย่างสูง

พระลูกชาย มหาอาคม สันติชัย ป.ธ.9

จดหมายจากใจ...

พระมหาเปรียญธรรม 9 ประโยค

ทบทวนฝันในฝัน วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ.2555

จดหมายจากใจ พระมหาเปรียญธรรม 9 ประโยค **พระมหานรพล พลอุทัย**

เรียบเรียงจากรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

กราบแทบเท้าพระเดชพระคุณหลวงพ่อด่วน
ด้วยความเคารพอย่างสูง

กระผม พระมหานรพล พลอุทัย แปลว่า ผู้ชนะด้วยกำลัง พรรษา 3 อายุ 23 ปี ขอรายงานตัวครับ ผมเป็นคนดินแดนอนุสาวรีย์คนดีศรีอุบลครับ โยมพ่อ โยมแม่มีอาชีพทำนา ผมก็เลยอยู่ตามท้องไร่ท้องนา ชี้อารยาบว หากินตามประสาคนลูกทุ่งครับ บางทีโยมพ่อ โยมแม่ก็พาไปทำบุญ ไปฟังเทศน์ที่วัดบ้างครับ ตอนผมอายุ 9 ขวบ โยมแม่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังจนเสียชีวิต แต่ก่อนที่ท่านจะจากไป ท่านเรียกผมเข้าไปกอดแล้วร้องไห้ ท่านบอกว่า “ถ้าแม่ตายอย่าร้องไห้จนลูก แม่จะไปลำบาก” หลวงพ่อครับ ตอนนั้นผมไม่รู้จะทำอย่างไรเหมือนกันครับ นึกออกอยู่เรื่องเดียว เลยบอกท่านไปว่า “ผมจะบวชให้แม่นะครับ” ผมคิดว่า การเกิด การแก่ การตาย เป็นเรื่องธรรมดา คนเราต้องตายทุกคน ผมก็เลยไม่ร้องไห้เหมือนเด็กทั่วไปครับ แต่คำที่บอกว่าจะบวช มันดังกังวานฝังใจไม่เคยลืม แม้ตอนนั้นผมยังไม่มีโอกาสบวช แต่ผมจะตื่นมาใส่บาตรให้แม่ทุกวัน เพราะเชื่อตามประสาเด็กๆ ว่า ถ้าเราใส่บาตร แม่ก็จะมีอาหารกินครับ

ตอนเรียนหนังสือ ผมจะสอบได้ตั้งแต่ที่ 1 ถึงที่ 10 ไม่เคยหล่นจากนี้ครับ แล้วครูก็ชอบถามว่า โตขึ้นนักเรียนอยากเป็นอะไร ตอนนั้นมีผมคนเดียวที่ตอบว่าโตขึ้นผมอยากเป็นพระครับ แล้วก่อนจะเปิดภาคเรียนขึ้น ม.1 โยมน้ำเชยมาชวนให้ผมไปบวชเป็นสามเณรภาคฤดูร้อน ที่วัดหนองกิงเพล จ.

๑๔

พระมหานรพล พลอุทัย
เปรียญธรรม 9 ประโยค (ปี พ.ศ. 2555)

อุบลราชธานี ก่อนวันบวช 2 วัน ผมฝันเห็นพระรูปหนึ่งนั่งเทศน์อยู่บนสเทท ในฝันผมไม่รู้ว่าเป็นท่านเทศน์เรื่องอะไรแต่รู้สึกดีมากจริงๆ ครับ พอบวชครบ 1 เดือน ก็ได้มาร่วมงานวันที่ 22 เมษายน ซึ่งเป็นครั้งแรกในชีวิตที่มีโอกาสได้มาวัดพระธรรมกายครับ แล้วความฝันก็เป็นความจริง เพราะพระที่ผมเคยฝันเห็น คือพระเดชพระคุณหลวงพ่อนั่นเองครับ พอสิ้นสุดโครงการภาคฤดูร้อน พระอาจารย์ถามว่า ใครจะไปเรียนต่อที่วัดพระธรรมกายบ้าง ผมรีบสมัครเลยครับ แล้วในปีนั้น (พ.ศ.2544) วัดหนองกิงเพลได้จัดพิธีมฤตดาเปรียญธรรม 9 ประโยคให้กับพระมหา 2 รูปซึ่งผมได้ไปยืนต้อนรับท่าน ผม

รู้สึกประทับใจมากจนอยากจบประโยค 9 ตาม
อย่างท่านครับ

หลวงพ่อกับ เมื่อมาเรียนที่วัดพระธรรมกาย
มันไม่่ง่ายอย่างที่คิด เพราะปีแรกของการอยู่วัด
ต้องฝึกตัวทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นการนอน การ
ตื่น กิจวัตร กิจกรรม การเรียนและการปลูกฝัง
อุดมการณ์ของนักสร้างบารมี เพื่อจะได้เป็น
สามเณรดีที่โลกต้องการ แล้วในปีที่ 2 ของการเป็น
สามเณรผมก็ได้เรียนภาษาบาลีครับ ตอนแรกๆ
เรียนไม่เข้าใจเลยครับ แต่ผมก็ขยัน โดยตื่นมาอ่าน
หนังสือตั้งแต่ตี 4 พอตี 5 ก็ทำวัตรสวดมนต์, 6 โมง
กว่าก็เตรียมตัวไปฉัน เวลาเดินไปหอฉันก็จะท่อง
หนังสือไปด้วย กว่าจะเดินถึงหอฉันก็ท่องจบไป
ได้หลายหน้าครับ เมื่อฉันเสร็จก็กลับมาเรียนนัก
ธรรม, ภาคบาก็เรียนบาลีจนถึง 5 โมงเย็น แล้วก็
รับบุญประจำวัน พอช่วงค่ำหลังจากทำวัตรเย็น ก็
ดูหนังสือต่อถึง 4 หรือ 5 ทุ่ม เป็นอย่างนี้ซ้ำไปครับ
จากวันเป็นเดือน จากเดือนเป็นปี จากปีเป็นหลายๆ
ปี ศึกษาพระบาลีอยู่อย่างนี้ ซึ่งผมก็สอบได้ทุกปี
เกือบไม่มีตก แค่ว่าไปครั้งเดียวตอนประโยค
8 ครับ แต่ด้วยความมุ่งมั่นที่จะจบประโยค 9 ให้
ได้ จึงมีคติว่า “จับให้มัน คั่นให้ตาย” ประกอบกับ
กำลังใจจากถ้อยคำของหลวงพ่อกับ ที่บอกว่า “แม้
จะเอาโคตรเพชร โคตรพลอยมากองต่อหน้าหลวง
พ่อกับ หลวงพ่อกับก็ไม่ดีใจเท่ากับที่ลูกเณรของหลวงพ่อกับ
สอบผ่านพระบาลี”

หลวงพ่อกับการศึกษาพระบาลีนั้นถ้าเรา
ไม่เอาจริงเอาจังขอบอกนะครับว่า สอบไม่ได้จริงๆ
รวมทั้งต้องมีบุญรองรับด้วย เพราะคำสอนของพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าลึกซึ้งลุ่มลึกมาก ผมจึงทุ่มเททั้ง
แรงกายแรงใจในการศึกษา เริ่มดูตำราตั้งแต่ตี 4
จนถึง 4 หรือ 5 ทุ่มทุกวัน แล้วในปีนั้นผมก็ทำสำเร็จ
ครับ ได้เป็นพระมหา ปธ. 9 นำเกียรติยศ นำความ
ภาคภูมิใจ มาน้อมถวายแด่หลวงพ่อกับ

ผมจะใช้ความรู้นี้เป็นธรรมาวุธ แบ่งเบา
ภาระจากหลวงพ่อกับ เพื่อให้หลวงพ่อกับได้นั่งหลับตา
สบายๆ ผมจะสอนน้องๆ สามเณรให้มีอุดมการณ์
มีคุณธรรม มีความรู้ ให้เป็นสามเณรเก่งและดี
ที่โลกต้องการ ที่สำคัญจะสอนให้ทุกรูปเรียนจบ
ประโยค 9 ให้ได้ เพื่อจะได้เป็นทนายแก้ต่างให้
พระพุทธศาสนา ยังศรัทธาของญาติโยมให้เลื่อมใส
ในพระพุทธศาสนาและวิชชาธรรมกายครับ

ลูกพระขอกราบขอบพระคุณหลวงพ่อกับ ใน
ทุกๆ สิ่งทีหลวงพ่อกับเมตตา มอบให้ จนทำให้ลูกพระ
มีวันนี้ของชีวิตครับ

กราบคารวะพระเดชพระคุณหลวงพ่อกับด้วยความเคารพ
พระมหานรพล พลฤทธิโย (ปธ. 9)

วอลเปเปอร์วันพระ

จาก www.dmc.tv

ให้ตรึกระลึกถึงธรรมะแห่งองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ให้คุณदानโหลดฟรี

เรื่องเด่นจากปก

ประมวลภาพ อุปสมบทหมู่ 100,000 รูป เข้าพรรษา ประจำปีพุทธศักราช 2555 ณ วัดพระธรรมกาย จ.ปทุมธานี

รายการยอดฮิต!

*** รายการทันโลกทันธรรม**
แหล่งข้อมูลความรู้ สาระทั้งทางโลก
และทางธรรม..เรามีคำตอบให้คุณ

*** รายการข้อคิดรอบตัว**

รายการธรรมะข้อคิดรอบตัว ทุกแง่มุมล้วนเสริมสร้าง
ความรู้ เพิ่มความเข้าใจ คลายข้อสงสัยด้วยหลักธรรม
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

วันอาสาฬหบูชา

Asarnha Puja Day

วันอาสาฬหบูชา 2555

ประวัติความเป็นมา

ความสำคัญและธรรมเนียมปฏิบัติ

ประวัติวันอาสาฬหบูชา

วันอาสาฬหบูชา
เป็นวันสำคัญวันหนึ่งของ
พระพุทธศาสนา ตรงกับ
วันเพ็ญขึ้น 15 ค่ำ เดือน
8 ในสมัยพุทธกาล
มีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้น
4 ประการ ดังต่อไปนี้

วันอาสาฬหบูชา พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ทรงแสดงธรรมเป็นครั้งแรก

1. เป็นวันที่พระบรมศาสดาทรงแสดงพระ
ธรรมเทศนาเป็นครั้งแรก แก่ปัญจวัคคีย์ทั้ง 5 รูป ที่
ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี

2. เป็นวันที่พระบรมศาสดาทรงได้พระสาวก
องค์แรก คือ ท่านโกณฑัญญะได้บรรลุธรรมเป็น
พระโสดาบันองค์แรก

3. เป็นวันที่มีพระสงฆ์เกิดขึ้นเป็นรูปแรก คือ
พระอัญญาโกณฑัญญะ ภายหลังจากที่ได้บรรลุ
ธรรมเป็นพระโสดาบันแล้ว ก็ได้ทูลขออุปสมบท
พระพุทธองค์ทรงประทานการอุปสมบท ยกขึ้นเป็น
พระภิกษุรูปแรกในพระพุทธศาสนา

4. เป็นวันเกิดขึ้นของพระรัตนตรัย คือ พระพุทธ
พระธรรม พระสงฆ์ ครบเป็นครั้งแรก โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเมื่อมีพระสงฆ์เกิดขึ้นเป็นพยานในการ

ตรัสรู้ธรรม ความเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของ
พระพุทธองค์ก็ครบถ้วนบริบูรณ์ คือ มิใช่เพียงแค่
ตรัสรู้ธรรมเพียงพระองค์เดียวอย่างพระปัจเจก
พุทธเจ้า

ความเป็นมาของวันอาสาฬหบูชา

ความเป็นมาของวันอาสาฬหบัญชานั้น เริ่มต้น
จากในครั้งพุทธกาล หลังจากพระศาสดาตรัสรู้ใน
วันเพ็ญเดือน 6 แล้วทรงเสวยวิมุตติสุข คือ ความ
สุขจากการหลุดพ้นเป็นเวลา 7 สัปดาห์ หลังจากนั้น
ทรงพระปริวิตกว่า ธรรมที่พระองค์ตรัสรู้นี้ลึก
ซึ้งมาก หมู่สัตว์ที่ยังมีกิเลสหนายากที่จะรู้เห็นตาม
ได้ ท้าวสหัมบดีพรหมทรงทราบความปริวิตกของ
พระองค์ จึงมาทูลอาราธนาให้พระพุทธองค์ทรง
แสดงธรรม เพราะสัตว์ที่มีฤดีในจักขุน้อยยังมีอยู่

วันอาสาฬหบูชา พระอัญญาโกณฑัญญะเป็นพระสงฆ์รูปแรกในพระพุทธศาสนา

เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงอาศัยพระมหากรุณาในหมู่สัตว์ผู้ยังเวียนตายเวียนเกิดอยู่ในภพสาม จึงทรงตรวจดูหมู่สัตว์ด้วยพุทธจักขุ ทรงเห็นหมู่สัตว์ที่มีกิเลสน้อยก็มี มีกิเลสมากก็มี มีอินทรีย์แก่กล้าก็มี มีอินทรีย์อ่อนก็มี ที่สอนง่ายก็มี สอนยากก็มี เหมือนดอกบัวที่เกิดและเจริญเติบโตในน้ำ บางพวกก็อยู่ในน้ำลึก บางพวกก็อยู่เสมอน้ำ บางพวกก็พ้นจากน้ำแล้ว คือ บางจำพวกยังไม่พร้อมที่จะบาน บางจำพวกก็พร้อมที่จะบาน เช่นเดียวกันกับหมู่สัตว์ที่พอสอนได้ก็มีอยู่ จึงทรงรับอาราธนาของท้าวสหัมบดีพรหม

เมื่อท้าวสหัมบดีพรหมกลับไปสู่พรหมโลกแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้าก็ทรงดำริว่า “เราจะแสดงธรรมแก่ใครก่อน ใครจะพึงรู้ทั่วถึงธรรมนี้ได้เร็ว” ทรงดำริต่อว่า “อาฬารดาบสและอุทกดาบส เป็นผู้ฉลาดเฉียบแหลม มีกิเลสเบาบางมานาน หากได้ฟังธรรมก็จะพึงรู้ทั่วถึงธรรมได้เร็ว เราควรแสดงธรรมแก่ท่านทั้งสองก่อน”

เทวดาตนหนึ่งทราบพระดำริของพระผู้มีพระภาคเจ้า จึงอันตรธานจากวิมานมากราบทูลพระผู้มี

พระภาคเจ้าว่า ดาบสทั้งสองนั้นได้สิ้นชีวิตแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรวจดูก็ทรงทราบ ว่า ดาบสทั้งสองนั้นสิ้นชีพแล้ว จึงทรงดำริว่า “พระดาบสทั้งสองเป็นผู้ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งแล้ว เพราะถ้าเขาได้ฟังธรรมก็จะพึงรู้ได้ตลอดทั้งหมดโดยฉับพลัน” ครั้นแล้ว จึงทรงดำริถึงปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ ผู้มีอุปการะแก่พระองค์มาก ได้ตามมาอุปฐากเมื่อครั้งยังเป็นพระโพธิสัตว์ก่อนตรัสรู้ จึงเสด็จไปโปรด ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน

ปัญจวัคคีย์ทั้ง 5 ได้เห็นพระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จมาแต่ไกล จึงได้นัดหมายกันและกันว่า “ท่านทั้งหลาย พระสมณโคดมนี้เป็นผู้มักมาก คลายความเพียร เวียนมาเพื่อความเป็นคนมักมาก กำลังเสด็จมา พวกเราไม่พึงอภิวาท ไม่พึงลุกขึ้นต้อนรับพระองค์ ไม่พึงรับบาตร จีวร ของพระองค์ เพียงแต่วางอาสนะไว้ก็พอ ถ้าพระองค์ปรารณาก็จะประทับนั่ง”

ครั้นพระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จเข้าไปถึง ด้วยพุทธานุภาพจึงทำให้เหล่าปัญจวัคคีย์นั้นไม่ตั้งอยู่ในกติกายของตน ต่างลุกขึ้นต้อนรับพระผู้มีพระภาค

วันอาสาฬหบูชา พระอัญญาโกณฑัญญะเป็นพระสงฆ์รูปแรกในพระพุทธศาสนา

เจ้า รูปหนึ่งรับบาตร จีวร ของพระผู้มีพระภาคเจ้า รูปหนึ่งปูอาสนะ รูปหนึ่งจัดหาน้ำล้างพระบาท รูปหนึ่งวางตั้งรองพระบาท รูปหนึ่งนำกระเบื้องเช็ดพระบาทเข้าไปถวาย พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับนั่งบนอาสนะที่ปัญจวัคคีย์จัดถวาย แล้วทรงล้างพระบาท หลังจากดูแลต้อนรับพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้ว พวกปัญจวัคคีย์ได้เรียกพระผู้มีพระภาคเจ้าโดยระบุนพระนาม และใช้คำว่า “อาวุโส”

เมื่อพวกปัญจวัคคีย์กล่าวอย่างนั้นแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสห้ามเหล่าปัญจวัคคีย์ว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย พวกเธออย่าเรียกตถาคตโดยระบุนชื่อ และอย่าใช้คำว่า อาวุโส ดูก่อนท่านทั้งหลาย ตถาคตเป็นอรหันต์ ตรัสรู้เองโดยชอบแล้ว พวกท่านจงเงี้ยโสตสดับ เราได้บรรลุอมตธรรมแล้ว เราจะสั่งสอน จะแสดงธรรม พวกท่านปฏิบัติตามที่เราสั่งสอนแล้ว ไม่ช้าก็จะทำให้แจ้งซึ่งคุณอันยอดเยี่ยม อันเป็นที่สุดแห่งพรหมจรรย์”

เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสอย่างนี้แล้ว เหล่าปัญจวัคคีย์ได้ทูลค้านพระผู้มีพระภาคเจ้า

ว่า “อาวุโสโคดม ที่ผ่านมานั้นท่านได้บำเพ็ญทุกกรกิริยาอย่างยิ่งยวด แต่ก็ยังไม่อาจบรรลุธรรมอันประเสริฐ ก็บัดนี้ท่านเป็นผู้มีก้มมาก คลายความเพียร เวียนมาเพื่อความเป็นคนมักมาก ไฉนจะบรรลุธรรมเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้เล่า”

เมื่อพวกปัญจวัคคีย์กราบทูลอย่างนี้แล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ตถาคตไม่ใช่เป็นคนมักมาก ไม่ได้เป็นคนคลายความเพียร ไม่ได้เวียนมาเพื่อความเป็นคนมักมาก ดูก่อนท่านทั้งหลาย ตถาคตเป็นอรหันต์ ตรัสรู้เองโดยชอบ พวกท่านจงเงี้ยโสตสดับ เราได้บรรลุอมตธรรมแล้ว เราจะสั่งสอน จะแสดงธรรม พวกท่านปฏิบัติตามที่เราสั่งสอนแล้ว ไม่ช้าก็จะทำให้แจ้งซึ่งคุณอันยอดเยี่ยม อันเป็นที่สุดแห่งพรหมจรรย์” พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสเช่นนี้ถึง 3 ครั้ง แล้วพระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสต่อไปอีกว่า “ดูก่อนท่านทั้งหลาย ถ้อยคำเช่นนี้เราไม่เคยพูดที่ไหนมาก่อน เราเพิ่งพูดในบัดนี้เท่านั้น”

พวกปัญจวัคคีย์ เมื่อได้ฟังถ้อยคำยืนยัน

วันอาสาฬหบูชาเกิดขึ้นหลังพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบรรลุนิพพานได้ 7 สัปดาห์

ทำสมาธิปฏิบัติพรหมมาทูลอาราธนาให้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมโปรดหมู่สัตว์

อย่างหนักแน่น จึงยินยอมเชื่อฟังและตั้งใจฟังพระ
ธรรมเทศนาที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดง พระผู้
มีพระภาคเจ้าทรงแสดงปฐมเทศนาแก่ปัญจวัคคีย์
ตรัสถึงข้อปฏิบัติ 2 อย่างที่บรรพชิตไม่พึงปฏิบัติ
๒๔

ได้แก่

1. การประกอบตนให้พัวพันด้วยกามสุขใน
กามทั้งหลาย เป็นธรรมอันเลว เป็นของชาวบ้าน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงพิจารณาบุคคลที่จะรองรับธรรม
คืออาพารดาบสและอุทกดาบส แต่ดาบสทั้งสองได้สิ้นชีพเสียแล้ว

เป็นของปุถุชน ไม่ใช่ของพระอริยะ ไม่ประกอบด้วย
ประโยชน์

2. การทรมานตนเองให้ลำบาก สิ่งเหล่านี้
ไม่ใช่ข้อปฏิบัติของพระอริยะ ไม่ประกอบด้วย
ประโยชน์

และทรงยกย่องทางสายกลาง คือ ข้อ
ปฏิบัติที่ตถาคตได้ตรัสรู้ด้วยปัญญาอันยิ่ง ได้แก่
อริยมรรคมีองค์ 8 และ อริยสัจ 4 จบพระธรรม
เทศนา ท่านอัญญาโกณฑัญญะได้ดวงตาเห็นธรรม
บรรลุนิพพานได้ผล เข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน ด้วย
เหตุนี้เอง พระรัตนตรัยจึงได้บังเกิดขึ้นครบถ้วนเป็น
ครั้งแรก

เมื่อพระพุทธองค์ทรงประกาศธรรมจักร
ให้เป็นไปแล้ว บรรดาเทวดาทั่วทุกชั้นฟ้าก็บันลือ
เสียง ตั้งแต่ภูมเทวาไปจนถึงชั้นพรหมโลกต่าง
ชื่นชมอนุโมทนา ทูตทั้งหมื่นโลกธาตุดีไหวสะเทือน
สะท้อน ทั้งแสงสว่างอันยิ่งใหญ่หาประมาณมิได้ก็

สว่างรุ่งเรืองไปทั่ว เพราะอำนาจของเหล่าเทวดา

เมื่อเราได้ทราบประวัติความเป็นมาของวัน
อาสาฬหบูชาแล้ว พวกเราชาวพุทธทุกคนจึงควรทำ
จิตให้เลื่อมใสในพระรัตนตรัย และตั้งใจประพฤติ
ปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายในโดยเร็ว
ประเพณีนิยมในวันอาสาฬหบูชา

ธรรมเนียมปฏิบัติในวันอาสาฬหบูชา

จากความสำคัญของวันอาสาฬหบูชาข้างต้น
นี้ ทำให้ปุถุชนทั้งหลายจับหลักได้ว่า การเรียน
สรรพวิชาใดๆ ก็ตาม ผู้ที่จะแตกฉานลึกซึ้งในความ
รู้นั้นได้ มีความจำเป็นต้องศึกษาแม่บทให้แตกฉาน
ก่อน เช่น ถ้าเป็นวิชาคำนวณในทางโลกต้องใช้สูตร
คูณเป็นแม่บท ในทางธรรมก็เช่นเดียวกัน การที่จะ
ศึกษาธรรมะให้แตกฉาน ต้องศึกษาัมมจักกัปป-
วัตตนสูตรเป็นแม่บททางธรรม

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงดำรงถึงปัจจุวัคคีย์ทั้ง 5 ผู้มีอุปการะแก่พระองค์มาก

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงธัมมจักกัปปวัตตนสูตร แก่เหล่าปัจจุวัคคีย์ทั้ง 5

กิจกรรมในวันอาสาฬหบูชา เข้าวัด ทำทาน
รักษาศีล เจริญสมาธิภาวนา

ปฏฺยาตายายท่านจับหลักตรองนี้ได้ เมื่อถึงวัน

อาสาฬหบูชา ท่านจึงชวนชวายเป็นวัดเพื่อฟังพระ
ธรรมเทศนาเรื่องธัมมจักกัปปวัตตนสูตร เพื่อ
เป็นการทบทวนแม่บทธรรมะทั้งหมดใน พระพุทธ
ศาสนาให้เข้าใจและซาบซึ้งยิ่งขึ้น

วันอาสาฬหบูชา ท่านอัญญาโกณฑัญญะได้บรรลุโสดาปัตติผล

วันอาสาฬหบูชาเป็นวันเกิดขึ้นของพระรัตนตรัย คือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

ข้อคิดที่ได้จากตรงนี้คือ ไม่ว่าเราจะทำอะไรก็ตาม ทั้งที่เป็นประโยชน์ส่วนตัว และประโยชน์ของหมู่คณะ ทั้งหมู่คณะเล็ก เช่น ครอบครัว และหมู่คณะใหญ่ คือประเทศชาติ จะต้องมีการที่ชัดเจน มีแผนที่ชัดเจน ที่ทุกคนต้องยึดถือปฏิบัติ ตาม และหลักการนั้นจะต้องสอดคล้องกับหลัก

ธรรมในพระพุทธศาสนาด้วย อีกทั้งต้องถูกนำมาประพจน์ปฏิบัติ จนกระทั่งหลักการที่ดีเหล่านั้น กลายเป็นนิสัยประจำตัว นิสัยประจำชาติ จึงจะส่งผลให้ตนเอง หมู่คณะ และประเทศชาติเจริญขึ้น และสงบสุขอย่างยั่งยืน

กิจกรรมในวันอาสาฬหบูชา เข้าวัด ทำทาน รักษาศีล เจริญสมาธิภาวนา

บวชเข้าพรรษา หน้าที่อันยิ่งใหญ่ของลูกผู้ชาย

ในวันอาสาฬหบูชานี้ ชาวพุทธควรถือเป็นหน้าที่อันสำคัญยิ่งที่จะพึงประกอบการบูชาทั้งส่วนอามิสบูชา และปฏิบัติบูชา โดยเฉพาะการปฏิบัติบูชานั้น ควรปฏิบัติตนตามหลักธรรมในธัมมจักกัปปวัตตนสูตร อันได้แก่มัชฌิมาปฏิปทา ข้อปฏิบัติสายกลาง คือ อริยมรรค 8 กล่าว โดยสรุปก็คือ ควรปฏิบัติตนให้มีศีล สมาธิ ปัญญา เมื่อปฏิบัติได้ดังนี้ เชื่อว่าได้บูชาพระพุทธองค์ ด้วยการบูชาอย่างยิ่ง

หลวงพ่อบอกปัญหา?

โดย พระภาวนาวิริยคุณ (เผด็จ ทัตตชีโว)

เรียบเรียงจากรายการหลวงพ่อบอกปัญหา ทาง DMC

Q1: ทำอย่างไรจึงจะชวนคนมานับถือ

พระพุทธศาสนาได้?

Q2: วัดพระธรรมกายทำอย่างไรจึงมีคนมา
เข้าวัดกันมาก?

คำถาม: ทำอย่างไรจึงจะชักชวนให้คนที่ไม่นับ
นับถือพระพุทธศาสนา ให้เขามานับถือคะ?

คำตอบ: การที่เราจะชักชวนให้ใครมานับถือ
พระพุทธศาสนานั้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรง
เทศน์เอาไว้ตั้งแต่ตอนที่พระองค์เพิ่งตรัสรู้ใหม่ๆ ใน
วันเพ็ญเดือน 3 คือวันมาฆบูชา เทศน์บทนั้นก็คื
บทที่เราเราเรียกว่า “โอวาทปาฏิโมกข์”

พระองค์ทรงบอกว่า การที่จะไปชักชวนให้
ใครมานับถือพระพุทธศาสนาตามอย่างเรานั้น ผู้
ไปชวนจะต้องสามารถปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่
ดีก่อน เพื่อเอาชนะใจคนที่จะเข้ารับการสอนเสีย
ตั้งแต่ต้นมือ ซึ่งจะทำให้ได้ผลดี และไม่หนักแรงจน
เกินไป คำสอนของพระองค์ประกอบด้วยหลัก 6
ประการ คือ

1. อนุปวาโท ไม่ว่าร้ายกันด้วย ต้องไม่สอน
ศาสนาด้วยวิธีพูดกระทบกระเทียบ โจมตี แดกดัน
ค่อนข้างอด เยาะเย้ย เหยียดหยามผู้อื่น

2. อนุปมาโต ไม่ทำร้ายกันด้วย ต้องไม่สอน
ศาสนาโดยวิธีใช้กำลัง ใช้อาวุธ เข้าข่มขู่ บังคับ
ทำร้ายหรือรังแก ข่มเหงให้เขาเชื่อ

3. ปาฏิโมกเข จ สัมโม สัมรวมในพระปาฏิ-
โมกข์ด้วย ต้องสัมรวมระวังความประพฤติของ
ตนให้ดีงามเหนือกว่าเขา คือมีศีลธรรม มีวินัย มี
มารยาท มีวัฒนธรรมสูงกว่าเขา เพื่อให้เป็นที่ตั้งแห่ง
ความเลื่อมใสศรัทธาตั้งแต่ต้น

4. มตฺตญฺญตา จ ภตฺตสุสฺมึ เป็นผู้รู้ประมาณ
ในภัตตาหารด้วย ต้องเป็นคนไม่เห็นแก่กิน ไม่เห็น
แก่ปากแก่ท้อง

5. ปนฺตญฺ จ สยนาสนํ ที่นอนที่นั่งอันสงัด
ด้วย ต้องไม่อยู่อาศัยในที่พลุกพล่าน หรือมีที่อยู่
หรูหราใหญ่โตเกิดจำเป็น แต่ให้เลือกอยู่ในที่สงบ
สงัด

6. อธิจิตเต จ อาโยโค ประกอบความเพียร
ในอธิจิตด้วย ต้องหมั่นฝึกสมาธิให้แก่กล้ายิ่งขึ้น
เพื่อเขาถึงธรรมกายตายลำดับ และโดยไม่ทอดธุระ
อ้างเหตุขัดข้องต่างๆ

เมื่อปฏิบัติตนเคร่งครัดครบทั้ง 6 ประการ
นี้แล้ว ก็เป็นอันประกันได้ว่า งานเผยแผ่พระ
ศาสนาย่อมได้รับความสำเร็จอย่างแน่นอน โดยไม่
เหน็ดเหนื่อยจนเกินไป และจะไม่ได้รับการต่อต้าน
กระทบกระทั่งรุนแรงใดๆ จากฝ่ายอื่น เพราะไม่ได้
ทำตัวเป็นศัตรูของใคร

คำถาม: ไม่ทราบ่วาที่วัดพระธรรมกายทำอย่างไร
คนจึงมาที่วัดกันเป็นพันๆ หมื่นๆ มามากอย่างนี้
แล้วยังมีระเบียบเรียบร้อยอีกด้วย แปลกจริงๆ

คำตอบ: วัดพระธรรมกาย
ใช้ระบบที่ว่า ใครก็ตาม
เมื่อมาถึงวัดแล้ว เราจะฝึก
คุณธรรมให้ทุกคนมีวินัย มี
ความเคารพ และมีความ
อดทน ให้มีคุณธรรม 3
อย่างนี้ก่อน

ยกตัวอย่างเช่น เมื่อ
ญาติโยมมาถึงวัด ก็ฝึกให้
เขานั่งเป็นแถวเป็นแนว
โดยเอาเสื้อปูเป็นแถวๆ
แล้วก็ทำจุดที่แถวหน้าให้
เขาดู เวลานั้นต้องนั่งให้
ตรงกับจุด ซึ่งส่วนมากก็นั่ง
กันได้เป็นแถวดี สำหรับผู้
ที่ยังนั่งไม่ตรงจุด เราก็หา
เด็ก 2-3 คน ให้เป็นคนคอย
เชิญเขามานั่งให้ตรงจุด
หรือตรงคอคอนหน้า ใครเข้า
มาใหม่ เด็กก็เชิญเขามานั่ง
ต่อๆ กันไป เพราะฉะนั้น
มีมาเท่าไรก็นั่งเป็นแถว
หมด เราก็ฝึกวินัยกันอย่าง
นี้นี่

วัดพระธรรมกายทำ
อย่างไรจึงมีคนมาเข้าวัด

กันมากมายแถมยังเป็นระเบียบเรียบร้อยอีกต่าง
หาก

พอเลิกนั่งสมาธิ เลิกเทศน์หรือเลิกพิธีแล้ว ก็
ให้สวดมนต์ทำวัตรก่อน เป็นบทยาวประมาณ 15
นาที ขณะสวดมนต์เราก็มีเด็กเตรียมผ้าเช็ดเสื้อ ซึ่ง
ซักแล้วบิดหมาดๆ มาวางไว้ที่หัวเสื้อ พอสวดมนต์
เสร็จเขาก็ลุกออกจากที่ ส่วนหนึ่งก็จะไปเช็ด และ

ทำอย่างไรจึงจะชักชวนให้คนที่ไม่ได้นับถือพระพุทธศาสนา ให้เขาหันมานับถือได้

ม้วนเสื้อเก็บส่วนพวกที่ไม่ได้เช็ดเสื้อ ก็มีเด็กอีกชุด
หนึ่งเตรียมไม้กวาดส่งให้ อีกชุดเตรียมไม้ถูพื้น ผ้าขี้
ริ้ว เมื่อญาติโยมที่มาวัดได้ช่วยกันกวาด ได้เช็ดเสื้อ
ได้ถูศาลาแล้ว เขาจะมีความรู้สึกผูกพัน มีความ
เป็นเจ้าของวัด อาทิตยหน้า ก็อยากมาอีก

เวลารับประทานอาหาร ทางวัดมีอาหาร
แจกให้ เราก็เชิญเขามาเข้าคิวรับอาหาร ไปนั่งรับ

ประทานกันเป็นกลุ่มๆ เสร็จแล้วก็ให้ช่วยกันล้างจาน โดยจัดที่สำหรับล้างจาน เช็ดจาน คว่ำจานไว้ให้เรียบร้อย เราใช้คำว่า เจริญรับประทานอาหาร เจริญล้างจาน เจริญเช็ดเสื่อ เป็นคำสั่งที่แฝงอยู่ในคำเชื้อเชิญ เป็นคำสั่งที่ไพเราะ เขาก็ทำตามคำเชิญไปเรื่อยๆ ในที่สุดเราก็จะได้คนที่มีวินัยเกิดขึ้นทั้งวัด

เมื่อล้างจานได้ เช็ดเสื่อได้ ภูศาลาได้ ทำไมจะขัดส้วมให้เราไม่ได้ ในที่สุดเขาก็เลยช่วยกันทำเอง แล้วทั้งวัดก็สะอาดด้วยฝีมือคนมาวัด พวกเราตั้งแต่เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส พระในวัดมีหน้าที่ช่วยกันเตรียมอุปกรณ์การทำความสะอาด นอก

นั้นญาติโยมทำกันเอง แล้วเขาก็ชมกันเองว่าวัดสะอาดจัง เป็นระเบียบจัง ความจริงเราไม่ได้ทำเขาทำให้ แต่เราฝึกเขาขึ้นต้น แล้วประดับประดาให้เขาได้รับความสะอาดในบั้นปลาย

ระหว่างนั้นเราก็ฝึกคุณธรรมขึ้นไปเรื่อยๆ ฝึกสมาธิให้ สอนหลักธรรมให้เขามีความรู้ มีคุณธรรมติดตัวไป แล้วเขาก็ชอบใจติดตามคนมา ไปชวนกันมา กลายเป็นลูกโซ่อย่างนี้ เริ่มต้นไม่ยากหรอก วัดไหนๆ ก็ทำได้

ในชีวิตประจำวันของเรา ต้องพบสิ่งต่างๆ มากมาย มีอารมณ์หลากหลายเข้ามากระทบจิตใจ เราควรจะเลือกเก็บเกี่ยวแต่สิ่งที่ดีเอาไว้ในใจ สิ่งใดที่นึกแล้วทำให้ใจชุ่มมัว เศร้าหมองไม่ผ่องใส เราก็ไม่ควรนึกถึง เพราะเป็นอดีตที่ผ่านพ้นไปแล้ว แม้สิ่งที่เป็นอนาคตที่ยังมาไม่ถึง อาจจะนำมาซึ่งความกังวลใจ เราก็ไม่ควรคาดหวังจนเกินเหตุ เพราะจะทำให้เราเกิดความทุกข์ใจ บัณฑิตควรใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบัน ทำวันนี้เวลานี้ให้ดีที่สุด แล้วทุกอย่างจะดีขึ้นเอง

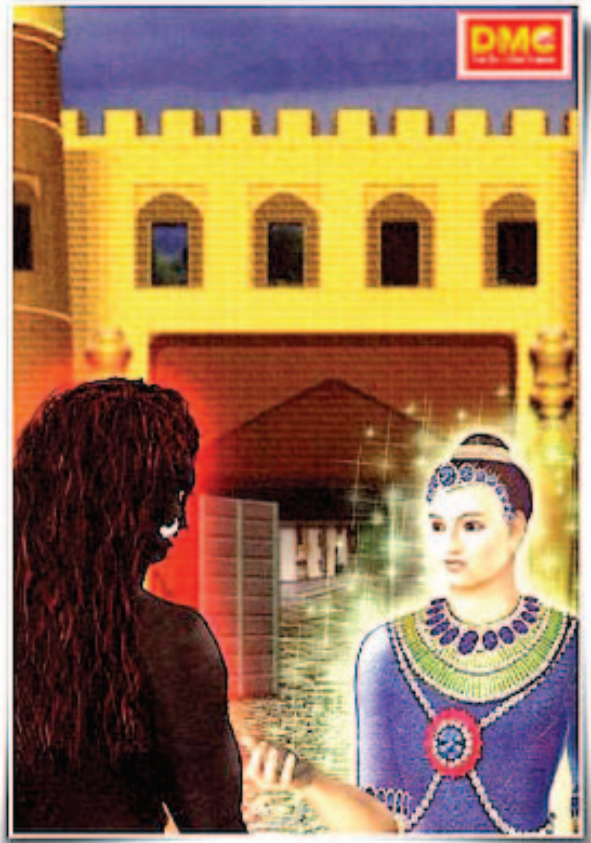
มีพระคาถาบทหนึ่งกล่าวไว้ใน ขุททกนิกาย ธรรมบท ว่า

“น หิ เวเรน เวรานิ สมฺมุนฺติ กุทาจนํ
อเวเรน จ สมฺมุนฺติ เอส ฆมฺโม สนนฺตโน

แต่ไหนแต่ไรมา เวรทั้งหลายย่อมไม่สงบระงับได้ ด้วยการจองเวร เวรทั้งหลายย่อมสงบระงับด้วยความไม่มีเวร นี่เป็นธรรมเก่า”

พระพุทธศาสนาสอนให้รู้จักการให้อภัยกัน อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เพราะเวรย่อมไม่ระงับด้วยเวร แต่เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร ความจริงนี้เป็นสิ่งที่มีมาตั้งแต่ดั้งเดิม ไม่ใช่ของใหม่ เกิดขึ้นได้ในทุกยุคทุกสมัย กับบุคคลทุกเพศทุกวัย ตลอดจนสรรพสัตว์ทั้งหลาย

* ดังเรื่องในอดีต มีบุตรชายของเศรษฐีคนหนึ่ง เมื่อบิดาเสียชีวิตแล้ว เขาเป็นผู้บริหารกิจการทั้งหมดแทนบิดา และปรนนิบัติเลี้ยงดูมารดาเป็นอย่างดี มารดาอยากจะให้เขาแต่งงาน แต่ชายหนุ่มไม่ปรารถนาเช่นนั้น ตั้งใจว่าจะเลี้ยงมารดาให้ดีที่สุด แต่ถูกมารดาบารบเร้ามาก จึงต้องยอมตกลง มารดาได้ไปสู่ขอหญิงจากครอบครัวหนึ่งมา

เป็นภรรยาของเขา แต่เธอเป็นหมั้น ไม่สามารถให้กำเนิดบุตรได้ มารดาจึงร้อนใจ เพราะความเชื่อของชาวอินเดียในสมัยนั้น ถ้าตระกูลใดไม่มีบุตร ตระกูลนั้นจะถึงความเสื่อม มารดาจึงอยากให้บุตรชายของตนมีภรรยาใหม่ แต่บุตรชายไม่ต้องการเช่นนั้น แม้จะถูกมารดาบารบเร้าเพียงใด เขาก็ยังยืนยันว่าไม่อยากมีภรรยาใหม่

เมื่อภรรยารู้ว่าแม่สามีจะหาหญิงอื่นมาเป็นภรรยาใหม่ของสามีตน จึงคิดว่า “ถ้าถึงเวลานั้น เราก็จะหมดความหมาย อาจจะถูกลดฐานะลงเป็นคนรับใช้ก็ได้ ถ้าอย่างนั้น สู้เราไปหาหญิงที่เราพอใจให้มาเป็นภรรยาน้อยของสามีเราจะดีกว่า” แล้วนางก็ได้กระทำตามที่นางต้องการจนสำเร็จ

ต่อมาภรรยาหลงระแวงว่า ถ้าภรณายน้อยให้กำเนิดบุตร เขาก็จะเป็นเจ้าของทรัพย์สมบัติทั้งหมดเพียงผู้เดียว เมื่อความริษยาเกิดขึ้น นางจึงหาทางที่จะไม่ให้ภรณายน้อยให้กำเนิดบุตร โดยกำชับภรณายน้อยว่า “ถ้าเธอตั้งครรภ์เมื่อไร ช่วยบอกให้ฉันรู้ด้วยนะ” เมื่อภรณายน้อยตั้งครรภ์จึงได้บอกภรรยาหลง นางแสร้งทำเป็นเอาอกเอาใจ นำข้าวปลาอาหารอย่างดีมาบำรุงภรณายน้อย วันหนึ่งนางได้แอบผสมยาที่ทำให้แท้งลูกลงไปในอาหาร ทำให้ลูกในครรภ์ตายสมใจนาง เหตุการณ์เป็นเช่นนี้ถึง ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๓ ภรณายน้อยเกิดเฉลียวใจ จึงไม่ยอมให้ภรรยาหลงรู้ กระทั่งครรภ์แก่ แต่ภรรยาหลงก็ยังไม่ละความพยายาม ได้แอบเอายาที่ทำให้แท้งลูกใส่ลงไปในอาหารจนได้ ทำให้ภรณายน้อยและลูกเสียชีวิตพร้อมกัน

ก่อนตายภรณายน้อยได้ผูกอาฆาตว่า “ขอให้เราได้เกิดเป็นนางยักษิณี เราจะมากินลูกของหญิงหมั้นนี้ในชาติต่อไป” เมื่อตายแล้ว ภรณายน้อยได้ไปเกิดเป็นแม่วอยในบ้านสามี ส่วนสามีพอทราบว่า ภรรยาหลงเป็นคนทำให้ภรณายน้อยและลูกเสียชีวิต จึงได้ทูปตีภรรยาหลงจนตาย ครั้นละโลกนางได้ไปเกิดเป็นแม่ไก่ อยู่ในบ้านนั้นเช่นกัน

ต่อมาแม่ไก่ออกไข่หลายฟอง แมวก็นำขโมยกินไข่ ครั้งที่ ๒ ก็ทำอย่างนั้นอีก ครั้งที่ ๓ แมวมากินไข่และกินแม่ไก่ด้วย แม่ไก่จึงผูกอาฆาตจองเวรต่อไปอีกว่า ให้เราได้กินแมวและลูกของมันบ้าง ไก่ตายไปได้เกิดเป็นแม่เสือเหลือง ส่วนแมวเมื่อตายไปแล้วได้เกิดเป็นแม่เนื้อ ครั้นแม่เนื้อออกลูกเสือเหลืองได้มากินลูกเนื้อถึง ๒ ครั้ง และในครั้งที่ ๓ มันกินทั้งแม่เนื้อและลูกเนื้อด้วย แม่เนื้อจึงผูกอาฆาตว่า เกิดชาติหน้า ขอให้ได้กินแม่เสือเหลืองและลูกของมันบ้าง

แม่เนื้อตายไปได้เกิดเป็นนางยักษิณี ส่วนแม่เสือเหลืองเกิดเป็นหญิงอาศัยอยู่ในกรุงสาวัตถี

เมื่อเจริญวัยได้แต่งงานและคลอดบุตร นางยักษิณีได้แปลงตัวเป็นมนุษย์เข้าไปจับทารกกินถึง ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๓ เมื่อหญิงนั้นมีครรภ์แก่ จึงให้สามีพาตนไปคลอดบุตรที่บ้านเกิด เพื่อหนีนางยักษิณี

เมื่อนางยักษิณีรู้เข้า ก็รีบเดินทางตามไปทันที แต่หญิงนั้นคลอดบุตรแล้ว และกำลังจะเดินทางกลับบ้านสามี ระหว่างทางได้แวะอาบน้ำที่ข้างวัดพระเชตุวัน สามีก็ลงไปอาบน้ำ ส่วนตนยืนให้นมบุตรอยู่ริมฝั่ง เมื่อเห็นนางยักษิณี นางจำได้ จึงรีบวิ่งหนีเข้าไปในวัด ขณะนั้น พระบรมศาสดาทรงแสดงธรรมอยู่ท่ามกลางพุทธบริษัท นางได้อุ้มบุตรเข้าไปหาพระพุทธองค์ แล้ววางลงข้างพระบาท กราบทูลว่า “ข้าพระองค์ขอถวายบุตรนี้แด่พระองค์ ขอพระองค์ได้โปรดประทานชีวิต ให้แก่บุตรของข้าพระองค์ด้วยเถิด”

ฝ่ายนางยักษิณีไม่สามารถเข้าไปในวัดได้ เนื่องจากสุมนเทพผู้สถิตอยู่ที่ขุ้มประตูไม่อนุญาต พระบรมศาสดาจึงรับสั่งให้พระอานนท์เรียกนางยักษิณีเข้ามา เมื่อพร้อมหน้ากันแล้ว จึงตรัสถามว่า “เพราะเหตุใด พวกเธอจึงจองเวรกันอย่างนี้ ถ้าหากพวกเธอไม่มาพบเราแล้ว เสรของพวกเธอจะเป็นเช่นนี้อยู่ชั่วกัป เหมือนเสรของงูกับพังพอน ของหมีกับไม้ตะคร้อ ของกากกับนกเค้า เพราะฉะนั้นจงเลิกจองเวรกันเถิด เพราะเวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร” เมื่อพระพุทธองค์ตรัสจบ นางยักษิณีได้บรรลुโสดาปัตติผล แล้วทั้งสองก็เลิกจองเวรกัน ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

การจองเวรกันไม่ได้เลย จงให้อภัยซึ่งกันและกันเถิด อย่าได้เบียดเบียนกันเลย เราควรจะให้ภัยต่อผู้อื่นเสมอ ในยามที่เขาผิดพลาดล่วงเกินเรา เราก็ควรมีความปรารถนาดี มีจิตประกอบด้วยเมตตาธรรม แล้วพยายามปรับตัวเข้าหากัน ให้เหมือนน้ำที่ประสานแผ่นดินที่แยกแตกกระแหงให้เป็นผืนแผ่นดินเดียวกัน ให้มีความรักความสามัคคี อย่าถือ

ทิวิมานะ ให้อะลุ่มอล่วยกัน ตามแบบอย่างของนัก
ปราชญ์บัณฑิต แล้วทุกอย่างก็จะสงบลงได้

การผูกโกรธผูกอาฆาตพยาบาท จะเป็นเหตุ
ให้เราต้องหลงวนอยู่ในสังสารวัฏ เมื่อเกิดมาพบ
กันอีก ก็จะต้องล้างผลาญกันต่อไป เหมือนอย่าง
นางยักษ์ฉินในเรื่องนี้ เพราะถูกกิเลสบังคับบัญชา
ให้สร้างกรรม เมื่อสร้างกรรมก็มีวิบากเป็นผล ทำให้
ได้รับความทุกข์ทรมาน ความพินาศย่อยยับทั้งสอง
ฝ่าย เพราะฉะนั้น ผู้มีปัญหาทั้งหลาย จึงไม่ผูกเวร
กัน เพราะเมื่อหน่ายการเวียนว่ายตายเกิด อยู่ใน
ทะเลเพลิงแห่งความทุกข์

ดังนั้น พระพุทธองค์ทรงสอนให้เราละทิ้งการ

จองเวร ในยามโกรธก็ให้มีสติ สงบระงับอารมณ์
เอาไว้ อย่าให้อารมณ์อยู่เหนือเหตุผล ใช้สติและ
ปัญญา แล้วแผ่เมตตาจิตไปยังสรรพสัตว์ทั้งหลาย
เราจะได้ไม่มีเวรมีภัยกับใคร ทรงสอนว่า

“สัตว์บรูษผู้มี ความอดทน พึงได้ผล คือการไม่
กระทบกระทั่ง เพราะสงบระงับจากเวร พระราชา
พร้อมเหล่าเสนาแม้มาก เมื่อรบอยู่จะพึงได้ผลเช่น
นั้นก็หาไม่ เพราะเวรทั้งหลาย ย่อมระงับได้ด้วย
กำลังแห่งขันติ”

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)

* มก. เล่ม ๔๐ หน้า ๖๘

**มอบกำลังใจ.....
ส่ง ความรักและความหวังใจ**

ผ่านทาง E-card กับ www.dmc.tv
มิให้คนเลวกลายแบบคนเลวสักไร
จักรัจริกรมะ จักรัจิต้าคม
จักรักรวญพรวันเกิด จักรักรัวันสำคัญ
ต่างๆ และอื่นๆ อีกมากมาย

www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

พระมหากัจจายนะ

การเหยียดสีผิว (racism) เป็นสิ่งที่เคียงคู่กับประวัติศาสตร์ของมวลมนุษยชาติตลอดมา แม้ในพระไตรปิฎกก็มีหลักฐานว่า มนุษย์มีการแบ่งแยกชนชั้นวรรณะมาตั้งแต่ยุคต้นกับ โดยมีจุดเริ่มต้นจากมนุษย์ที่มีผิวพรรณงาม เหยียดหยามมนุษย์ที่มีผิวพรรณทราม การเหยียดสีผิวและการแบ่งแยกชนชั้นวรรณะเป็นสาเหตุแห่งความรุนแรงและก่อให้เกิดความ

ทุกข์ทรมานแก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ตั้งแต่ระดับเล็กน้อย ปานกลาง ไปจนกระทั่งหนักหนาสาหัส ดังเช่น โศกนาฏกรรมของชนผิวสีที่ปรากฏในประวัติศาสตร์ของประเทศสหรัฐอเมริกา แอฟริกา รวมทั้งผู้คนที่มีผิวพรรณคล้ำ (ชนเผ่ามิลักเซ) ที่อยู่ในวรรณคดีของอินเดีย เป็นต้น

การมีผิวพรรณงามจึงมิใช่แค่สิ่งที่ดึงดูดตาดึงดูดใจผู้คนเท่านั้น แต่ยังมีส่วนในการกำหนดชีวิตความเป็นอยู่ ไปจนถึงความเป็นความตายของมนุษย์เลยทีเดียว เรื่องราวการสร้างบารมีของพระมหากัจจายนะเป็นอีกหนึ่งเรื่อง ที่เราสามารถนำไปเป็นแบบอย่างในการออกแบบชีวิตของเราให้มีผิวพรรณวรรณะที่งดงาม จะได้ไม่ต้องเกิดมาเผชิญกับปัญหาเรื่องการเหยียดผิว หรือการแบ่งชนชั้นวรรณะที่เป็นปัญหาคู่โลก

ในครั้งพุทธกาล พระมหากัจจายนะเกิดในตระกูลพราหมณ์ที่อาศัยอยู่ในกรุงอุชเชนี แคว้นอวันตี บิดาของท่านคือ ปุโรหิตปิติวัจฉพราหมณ์

ด้วยบาปหนักที่จําบ่วงพระอรหันต์ ทำให้นายโสโรยะกลายร่างเป็นผู้หญิงในทันที

มารดา คือ นางจันทนปทุมพราหมณี แห่งตระกูลกัจจายนะ พระมหากัจจายนะเกิดมาพร้อมกับลักษณะที่โดดเด่นคือ มีผิวพรรณผุดผ่องเหมือนทองคำ บิดามารดาจึงตั้งชื่อให้ท่านว่า “กาญจนะ” ซึ่งแปลว่า “ทอง” เมื่อเติบโตขึ้น หนุ่มน้อยกาญจนะได้ศึกษาไตรเพท ซึ่งเป็นวิชาความรู้ของพราหมณ์ตามธรรมเนียมพราหมณ์จนจบการศึกษา ต่อมาเมื่อบิดาถึงแก่กรรม หนุ่มน้อยกาญจนะก็ได้รับตำแหน่งปุโรหิตแทนบิดา และผู้คนพากันเรียกขานท่านว่า “ปุโรหิตกัจจายนะ” ตามนามของตระกูล

วันหนึ่ง เมื่อพระเจ้าจันทรปัชโชต กษัตริย์แห่งกรุงอุชเชนี ทรงทราบข่าวว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบังเกิดขึ้นแล้ว ทรงอยากฟังพระธรรมเทศนา จึงทรงแต่งตั้งให้ปุโรหิตกัจจายนะไปกราบพูลอาราธนาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้เสด็จไปยังกรุงอุชเชนี ปุโรหิตกัจจายนะรับราชโองการแล้วเดินทางไปด้วยพระบรมศาสดาพร้อมด้วยผู้ติดตามอีก 7 คน เมื่อได้ฟังพระธรรมเทศนา ปุโรหิตกัจจายนะและผู้ติดตาม 7 คน ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์

ถึงพร้อมด้วยปฏิสัมภิทาญาณ จากนั้น พระบรม
ศาสดาประทานเอหิภิกขุอุปสัมปทาให้ การบวช
แบบเอหิภิกขุอุปสัมปทานั้น ไม่ได้มีลำดับขั้นตอน
เหมือนการบวชในปัจจุบัน แต่พระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าทรงมีพระดำรัสว่า “จงเป็นภิกษุมาเถิด” เท่านั้น
เมื่อสิ้นพระดำรัส ผม หนวด และเครื่องนุ่งห่มของผู้
บวชก็อันตรธานไป มีเครื่องอัฐบริขาร ได้แก่ บาตร
สบง จีวร เป็นต้น บังเกิดขึ้นด้วยฤทธิ์และบุญญาภิ
การที่ผู้บวชสร้างสมมาแต่อดีตชาติ ทำให้ผู้บวช
เป็นประดุจดั่งพระเถระที่มีพรรษาถึง 100 พรรษา

เมื่ออุปสมบทแล้ว พระเถระทั้ง 8 ได้กราบทูล
อาราธนาพระบรมศาสดาเสด็จสู่กรุงอุชเชนี ตาม
ภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากพระราชา แต่พระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าทรงมีพระดำรัสให้พระมหากัจ
จายนะไปแทน เนื่องจากพระมหากัจจายนะเป็น
พระภิกษุที่มีความรู้ความสามารถมาก ท่านจึง
สามารถอธิบายธรรมะที่พระบรมศาสดากล่าว
เพียงย่อๆ ให้ละเอียดได้ และสรุปเนื้อหาพระธรรม
เทศนาที่ยาวๆ ออกมาเป็นหัวข้อย่อๆ ได้ ทำให้ผู้
ฟังเข้าใจธรรมะที่ลึกซึ้งได้โดยง่าย ดังนั้น เมื่อท่าน
ไปถึงกรุงอุชเชนีแล้ว ท่านจึงสามารถแสดงธรรม
ให้พระราชาทรงเลื่อมใสได้โดยง่าย และสามารถ
ประดิษฐานพระศาสนาในแคว้นอวันตีได้สำเร็จ
ทำให้ทั่วทั้งพระนครรุ่งเรืองไปด้วยผ้ากาสาวพัสตร์

ด้วยความสามารถนี้ ต่อมาพระบรมศาสดา
จึงทรงยกย่องท่านว่าเป็นเอตทัคคะ คือ เป็นเลิศ
กว่าภิกษุทั้งหลายในด้านผู้อธิบายเนื้อความโดยย่อ
ให้พิสดาร นอกจากนี้คุณสมบัตินี้เลิศข้างต้นแล้ว
พระมหากัจจายนะยังมีคุณธรรมสูงส่ง มีศีลาจาร
วัตรที่งดงาม เป็นที่เคารพรักของมนุษย์และเทวดา
ดังจะเห็นได้ว่า เวลาที่ท้าวสักกเทวราช (พระอินทร์)
ได้พบพระมหากัจจายนะ ก็จะต้องเข้าไปอุปัฏฐาก
รับใช้และนวดเท้าทั้งสองของท่าน แม้แต่พระบรม
ศาสดายังทรงกล่าวยกย่องพระมหากัจจายนะ
ท่ามกลางหมู่สงฆ์ว่า “ภิกษุทั้งหลาย ภิกษุผู้มีทวาร

อันตนค้ำครองแล้วในอินทรีทั้งหลาย เช่นเดียวกับ
มหากัจจายนะบุตรของเรา ย่อมเป็นที่รักของเหล่า
เทวดา”

พระมหากัจจายนะมิเพียงเปี่ยมด้วย
คุณสมบัติและทรัพย์สมบัติ แต่ท่านยังเป็นเลิศ
ด้วยรูปสมบัติ คือมีผิวพรรณละเอียดอ่อนผุดผ่อง
ดุจทองคำ และมีรูปร่างสง่างามคล้ายคลึงกับ
พระบรมศาสดา จนทำให้หลายๆ คนเข้าใจผิดว่า
ท่านเป็นพระบรมศาสดา หลักฐานประการหนึ่งใน
พระไตรปิฎกที่แสดงว่าท่านมีความสง่างาม และ
ผิวพรรณวรรณะผ่องใสอย่างยิ่ง ก็คือเรื่องราวเหลือ
เชื่อแต่เป็นความจริงดังต่อไปนี้

วันหนึ่ง ขณะที่พระมหากัจจายนะกำลัง
ห่มจีวรจะเข้าไปบิณฑบาตในเมือง บุตรชายของ
เศรษฐีแห่งเมืองโสโรยะคนหนึ่งชื่อ โสโรยะ นังยาน
พาหนะผ่านมากับบรรดาสหาย ครั้นนายโสโรยะ
เห็นวรรณะอันงดงามผ่องใส ดึงดูดตาตึงดูใจของ
พระเถระ ก็เกิดความคิดอกุศลเข้ามาว่า “พระเถระ
รูปนี้สวยจริงหนอ ควรจะเป็นภรรยาของเรา หรือ
มิฉะนั้น ภรรยาของเราก็ควรจะมีผิวพรรณงดงาม
เหมือนพระรูปนี้” ด้วยบาปหนักที่จาบจ้วงพระ
อรหันต์ ทำให้นายโสโรยะกลายร่างเป็นผู้หญิงใน
ทันที นายโสโรยะซึ่งขณะนั้นกลายเป็นนางโสโรยะ
ไปแล้ว รู้สึกตกใจและอับอายมาก จึงรีบลงจาก
ยานพาหนะแล้วเดินไปยังกรุงตักสิลา บรรดาเพื่อน
ฝูงของนายโสโรยะพากันออกตามหาเขาแต่ไม่พบ
ส่วนบิดามารดาของเขาก็พากันร้องไห้ด้วยความ
เศร้าโศกเสียใจ เพราะคิดว่าบุตรคงเสียชีวิตไปแล้ว
ฝ่ายนางโสโรยะได้ติดตามกองเกวียนของพ่อค้าไป
จนถึงกรุงตักสิลาเมืองหลวงของแคว้นคันธาระบุตร
ชายของเศรษฐีแห่งกรุงตักสิลาเห็นนางมีรูปร่าง
จึงเกิดความรักและรับนางเป็นภรรยา ทั้งคู่มีบุตรด้วย
กัน 2 คน

ก่อนหน้านี้ เมื่อครั้งเป็นผู้ชาย โสโรยะมีบุตร

พระมหากัจจายนะเคยถวายแผ่นอิฐทองคำมีค่าแสนหนึ่ง ทำเป็นฐานของพระสุวรรณเจดีย์เพื่อประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ

อยู่แล้ว 2 คน ดังนั้นจึงเท่ากับว่าเขาเป็นทั้งพ่อและแม่ เป็นทั้งสามีและภรรยาในชาติเดียวกัน ต่อมา เขามีโอกาสกราบขอขมาพระมหากัจจายนะ เมื่อท่านขอให้ศีลกรรมให้ เขาจึงคืนร่างเป็นชาย แล้วขอบวชในสำนักของท่าน และได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ ส่วนสาเหตุที่ทำให้พระมหากัจจายนะมีผิวพรรณวรรณะที่งดงามผ่องใส นั้น เกิดจากการทำบุญด้วยทองคำในสมัยพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า ครั้งนั้นพระมหากัจจายนะเคยถวายแผ่นอิฐทองคำมีค่าแสนหนึ่ง ทำเป็นฐานของพระสุวรรณเจดีย์เพื่อประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ และตั้งความปรารถนาว่า “ด้วยอานุภาพแห่งบุญที่บังเกิดขึ้นจากการถวายแผ่นอิฐทองคำนี้ ขอให้สรีระของข้าพเจ้าจะมีวรรณะเหมือนทองคำทุกภพทุกชาติ” ด้วยอานิสงส์แห่งบุญพิเศษนี้ ทำให้ความปรารถนาของท่านบังเกิดเป็นความจริง คือ ได้เกิดมามีผิว

พรรณวรรณะงดงามเป็นพิเศษ โดดเด่นยิ่งกว่าคนทั่วไป

ย้อนไปในสมัยพระปทุมุตตรพุทธเจ้า ท่านก็เคยถวายอาสนะทำด้วยแก้วผลึกที่ฉาบทาด้วยทองคำมณี ซึ่งเป็ทองคำบริสุทธิ์ มีฉัตรทำด้วยรัตนทั้ง 7 ประการ กางกั้นไว้บนยอด และถวายพัทธวาลวีชนี พัดบวรจามรี แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยอานุภาพแห่งการบูชาในครั้งนี้ ทำให้ท่านได้เสวยทิพยสุขในเทวโลก ได้บังเกิดเป็นเทพราชา ผู้เป็นใหญ่ในสวรรค์เป็นเวลายาวนานถึง 10 กัป มีรัศมีแผ่ไปโดยรอบร้อยโยชน์อยู่เป็นนิจ และได้บังเกิดเป็นพระเจ้าจักรพรรดิผู้มีฤทธานานุภาพมาก มีรัตนชาติบังเกิดขึ้นมากมายเหลือคณานับ ล้วนส่องสว่างโชติช่วงดังอาทิตย์อุทัย ตลอดทั้งกลางวันกลางคืน พระมหากัจจายนะระลึกชาติไปดู

ประวัติการสร้างบารมีของท่านในชาตินั้นก็พบว่า เมื่อท่านถวายอาสนะแก้วผลึกที่ฉาบทาด้วยทอง ชมพูนุทอันเป็นทองคำบริสุทธิ์ เพื่อเป็นที่ประทับนั่ง ของพระพระปทุมุตตรพุทธเจ้าแล้ว พระองค์ตรัสว่า “ผู้ใดได้ถวายอาสนะที่ทำด้วยทองและแก้วนี้ เรา จักพยากรณ์ผู้นั้น ท่านทั้งหลายจงฟังเรากล่าว ผู้นั้นจักเป็นจอมแห่งเทวดาเสวยเทวราชสมบัติอยู่ 30 กัป จักมีรัศมีแผ่ไปโดยรอบตลอด 100 โยชน์ ครั้น มาสู่มนุษยโลกแล้ว จักได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ- มรพระนามว่า ปกัสระ จักเป็นผู้มีเดชอันรุ่งเรือง จักได้เป็นกษัตริย์มีรัตนะ 8 ประการ โชติช่วงอยู่ โดยรอบทั้งกลางคืนกลางวัน ดังพระอาทิตย์อุทัย ฉะนั้น” เมื่อระลึกชาติเห็นความดีที่ทำไว้แล้ว พระ มหากัจฉายณะก็บังเกิดความปลื้มปิติเป็นยิ่งนัก

อานิสงส์จากการ ถวายอาสนะแก้วผลึกฉาบ ทาด้วยทองชมพูนุทแด่พระปทุมุตตรพุทธเจ้า ส่งผลให้พระมหากัจฉายณะได้บังเกิดเป็นเทพราชาผู้ เป็นใหญ่ในสวรรค์ ได้บังเกิดเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ เวียนว่ายตายเกิดเสวยสุขอยู่แต่ในสุคติภูมิเท่านั้น และด้วยบุญที่ ถวายแผ่นอิฐทองคำสร้างเจดีย์ เพื่อ ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุของพระกัศสป สัมมาสัมพุทธเจ้า ในชาติสุดท้ายมานี้ได้มาเกิดใน ตระกูลพราหมณ์ ซึ่งเป็นวรรณะที่ได้รับการยกย่อง มากที่สุดของอินเดียในสมัยนั้น และมีผิวพรรณ งดงามดุจทองคำ แลยังพรั่งพร้อมด้วยสมบัติ ทั้งปวงที่มนุษย์พึงปรารถนา คือ รูปสมบัติ ทรัพย์ สมบัติ คุณสมบัติ และบิรวารสมบัติ ซึ่งทุกประการ ล้วนจัดอยู่ในแนวหน้า

เมื่อบวชแล้ว ท่านได้บรรลุลหกรรมเป็นพระ อรหันต์ ได้เป็น 1 ใน 41 พระภิกษุสาวกที่ได้รับ ตำแหน่งเอตทัคคะ ได้เป็น 1 ใน 80 อสัติมหาสาวก และพรั่งพร้อมด้วยคุณสมบัติ คือ มีสติปัญญา เฉลียวฉลาด ประกอบด้วยปฏิสัมภิทาญาณ 4 คือ มีความรู้แตกฉานในอรรถ ธรรม นิรุกติ และ

ปฏิภาณ จะเห็นได้ว่า อานิสงส์จากการสร้างบารมี ด้วยทองคำของพระมหากัจฉายณะ สามารถสร้าง ความสุขความเจริญอย่างสูงสุดให้แก่ชีวิตของท่าน ได้ ตัวเราเองหากได้สร้างบารมีตามอย่างท่านบ้าง ความสุขความเจริญก็จะเกิดขึ้นกับเราเช่นกัน

ในช่วงนี้ จะมีการหล่อรูปเหมือนพระมงคล เทพมุณี (สด จนฺทสโร) ด้วยทองคำ ซึ่งการหล่อรูป เหมือนด้วยทองคำองค์ใหญ่ขนาดนี้ เป็นสิ่งที่เกิด ขึ้นได้ยากมาก ๆ ถึงมากที่สุด บางคนทั้งชาติอาจ จะได้ทำบุญนี้เพียงครั้งเดียว ดังนั้นเมื่อโอกาสมา ถึงแล้ว เราจึงควรตักตวงบุญไปให้มากที่สุด เพราะ ชีวิตของเราในอนาคตจะสมบูรณ์พูนสุขเพียงใด ล้วนเกิดจากบุญที่สั่งสมมาในอดีต และที่กระทำ เพิ่มเติมในปัจจุบันเป็นหลัก ที่สำคัญบุญนี้จะเป็น บุญใหญ่ที่สุดอีกบุญหนึ่ง ที่จะกำหนดชะตาชีวิต ของเราต่อไปในอนาคต ที่กล่าวเช่นนี้เพราะการ ทำบุญด้วยวัตถุธาตุอันเลิศ คือทองคำ ถวายแด่มหา- ปูชนียาจารย์ผู้เลิศ คือพระเดชพระคุณหลวงปู่ เป็นวิธีที่ดีที่จะสั่งสมรูปสมบัติอันเลิศ ทรัพย์สมบัติ อันเลิศ และคุณสมบัติอันเลิศ ให้ติดตัวเราไปทุก ภพทุกชาติ นอกจากนี้ บุญนี้ยังเป็นบุญพิเศษที่มี อานิสงส์ให้เรามีผิวพรรณวรรณะที่งดงาม ซึ่งผู้มีผิว พรณงามนั้น จัดว่าเป็นผู้มีรูปสมบัติ ซึ่งเป็นหนึ่งใน สมบัติทั้งสาม และรูปสมบัตินี้มีความสำคัญ อย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา เพราะรูป สมบัติเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ง่าย แคพบเห็นเพียงครั้ง แรกก็สร้างความรู้สึกที่ดีให้เกิดขึ้นได้แล้ว รูปสมบัติ จึงเป็นใบเบิกทางในการทำความคิดหรือทำกิจการ งานต่างๆ ได้อย่างสะดวกง่ายดาย นอกจากนี้ การ มีรูปสมบัติที่งดงาม มีผิวพรรณงาม ยังช่วยให้เรา ไม่ต้องประสบกับความทุกข์จากปัญหาการเหยียด ผิว ที่เป็นปัญหาของโลกมาตั้งแต่ยุคต้นกับได้อีกด้วย

(จากมหากัจฉายณะ อรรถกถาสูตที่ 10)

โอวาทพระเดชพระคุณหลวงพ่ออัมมชโย

ใครหลับอยู่ในอุ้ทะเลบุญบ้าง?

ตรงนี้เป็นจุดเตรียมตัวตายที่ดีที่สุด ทำตัวให้สบาย
ทำใจให้สงบ วางใจเบาๆ ค่อยๆ วาง เบาเหมือนวาง
ขนนกที่ลอยอยู่ในอากาศ

จะสว่างโพล่ง บางคนสว่างโพล่งทั้งคืน บางคน ๑ ชม.
แล้วก็หลับในอุ้แห่งความสุข พอตื่นก็ดึงเอาความสุขจาก
ภายในมาสู่ภายนอก

เวลาตาย... ตายตรงนั้นแหละ

ถ้าเราไม่เตรียมตัว... จะกลัว

ถ้าเตรียมตัว... จะคุ้ม

๕ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๕

เย ฌานปัสสตา อีรา เนกขมมุปัสเม รตา
เทวาปี เตส ปิยหนติ สมนุทธานัน สติมต

ผู้มีปัญญาเหล่าใด ขวนขวายในฌาน ยินดีในความสงบ
อันเกิดจากเนกขัมมะ
เทวดาทั้งหลายก็พอใจต่อผู้มีปัญญา ผู้รู้ดีแล้ว มีสติเหล่านั้น
ช.ธ. ๒๕/๓๔

พุทธสุภาษิต

DhammaTIME

ติดต่อสอบถามโทร.02-831-1774 13 พฤศจิกายน 2553

www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา